

Důvod odročení jednání

Pobyt účastníka řízení v zahraničí v době, kdy bylo nařízeno jednání soudu je důležitým důvodem pro neúčast na jednání ve smyslu § 101 odst. 3 o. s. ř. a důvodem pro odročení jednání. Důvodem pro odročení jednání je rovněž případ, kdy účastník (jeho právní zástupce) svou žádost o odročení jednání zdůvodní časovou kolizí s jiným soudním sporem, oznámí konkrétní údaje o tom, proč se nemůže jednání zúčastnit, zejména jaké jiné jednání mu brání v účasti (v jaké věci a u jakého soudu), kdy se o něm dozvěděl (že k němu byl předvolán dříve než k jednání, z něhož se omlouvá) a že časovou kolizi více jednání nebylo možné vyřešit jinak.

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 32 Cdo 4256/2007, ze dne 26.11.2007)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v právní věci žalobkyně České republiky – Ministerstva financí, zastoupené advokátem, proti žalované T. Z. akciová společnost, zastoupené advokátkou, o zaplacení částky 318 500 Kč, vedené u Okresního soudu ve Znojmě pod sp. zn. 7 C 828/2000, o dovolání žalované proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 28. května 2007, č.j. 17 Co 364/2005-201, tak, že rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 28. května 2007, č.j. 17 Co 364/2005-201, se zrušuje a věc se vrací Krajskému soudu v Brně k dalšímu řízení.

Z odůvodnění:

Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 28. května 2007, č.j. 17 Co 364/2005-201, změnil rozsudek Okresního soudu ve Znojmě ze dne 27. července 2005, č.j. 7 C 828/2000-165, tak, že žalované uložil povinnost zaplatit žalobkyni částku 318 500 Kč, představující smluvní pokutu; zároveň rozhodl o náhradě nákladů řízení.

Proti rozsudku odvolacího soudu podala žalovaná dovolání z důvodu nesprávného právního posouzení věci ve smyslu § 241a odst. 2 písm. b) občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), z důvodu podle § 241a odst. 3 o. s. ř., neboť má za to, že rozsudek odvolacího soudu vychází ze skutkového zjištění, které nemá podle obsahu spisu v podstatné části oporu v provedeném dokazování a že řízení je postiženo vadou řízení, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci. Vadu řízení dovolatelka spatřuje především v tom, že jí nebylo umožněno zúčastnit se jednání dne 21. 5. 2007. Odvolací soud jednal na tomto jednání bez její účasti a účasti její právní zástupkyně, ač právní zástupkyně požádala soud o odročení tohoto jednání z důvodu kolize s jiným soudním jednáním a vzhledem k zahraniční služební cestě pověřeného člena představenstva. Odvolací soud na žádost nijak nereagoval a dopředu právní zástupkyni žalované nevyrozuměl, že žádosti o odročení jednání nevyhoví. Na tomto jednání pak vynesl usnesení, že jednání odročuje za účelem vyhlášení rozsudku na den 28. 5. 2007, přičemž ani o tom odvolací soud právní zástupkyni žalované nijak nevyrozuměl. Právní zástupkyně dovolatelky se o nevyhovění žádosti o odročení a o vyhlášení rozsudku dozvěděla až doručením napadeného rozsudku. Dovolatelka navrhla zrušení rozsudku odvolacího soudu a vrácení věci tomuto soudu k dalšímu řízení.

Nejvyšší soud České republiky (dále jen „Nejvyšší soud“) jako soud dovolací (§ 10a o. s. ř.) dospěl k závěru, že dovolání žalované je v dané věci přípustné podle § 237 odst. 1 písm. a) o. s. ř., neboť bylo podáno proti rozsudku odvolacího soudu, jímž byl změněn rozsudek soudu prvního stupně ve věci samé. Dovolání splňuje formální i obsahové znaky předepsané ustanovením § 241a odst. 1 o. s. ř.,

bylo podáno včas, osobou oprávněnou (žalovanou), řádně zastoupenou advokátkou (§ 240 odst. 1, § 241 odst. 1 o. s. ř.) a vychází z možných dovolacích důvodů uvedených v § 241a odst. 2 písm. a), b) a odst. 3 o. s. ř.

Podle § 242 odst. 3 o. s. ř. lze rozhodnutí odvolacího soudu přezkoumat jen z důvodů uplatněných v dovolání.

Dovolací soud přihlédne k vadám uvedeným v § 229 odst. 1, § 229 odst. 2 písm. a) a b) a § 229 odst. 3 o. s. ř., jakož i k jiným vadám řízení, které mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, z úřední povinnosti, i kdyby nebyly v dovolání uplatněny, v případě, že je dovolání přípustné (§ 242 odst. 3 o.s. ř.).

Právě o takovou vadu se v dané věci jedná, když za důvodnou je třeba považovat námitku dovolatelky, že jí nebylo umožněno zúčastnit se jednání dne 21. 5. 2007 a vyhlášení rozsudku dne 28. 5. 2007.

Odvolací soud jednal na jednání dne 21. 5. 2007 bez účasti právní zástupkyně žalované, ač její právní zástupkyně požádala na č.l. 189 spisu odvolací soud o odročení tohoto jednání z důvodu kolize s jiným soudním jednáním, a to za situace, kdy již před obesláním na soudní jednání dne 21. 5. 2007 bylo právní zástupkyni žalované jiným soudem nařazeno jednání na stejný den a dobu, a že je u jednání klientem vyžadována její osobní účast, proto se nemůže nechat zastoupit. Žádost odůvodnila i tím, že pověřený člen představenstva je v rozhodné době nařazeného jednání na zahraniční služební cestě.

Podle § 119 odst. 1 o. s. ř. může být jednání odročeno jen z důležitých důvodů, které musí být sděleny. Nebrání-li tomu okolnosti případu, oznámí předseda senátu při odročení jednání den, kdy se bude konat další jednání.

Podle § 101 odst. 3 o. s. ř. nedostaví-li se řádně předvolaný účastník k jednání a včas nepožádal z důležitého důvodu o odročení, může soud věc projednat a rozhodnout v nepřítomnosti takového účastníka; vychází přitom z obsahu spisu a z provedených důkazů.

Podaná žádost o odročení jednání svým odůvodněním splňovala podmínky, aby bylo možno žádosti vyhovět. Podle dosavadní judikatury je pobyt účastníka v zahraničí v době, kdy bylo nařazeno odvolací jednání, důležitým důvodem pro neúčast na jednání ve smyslu § 101 odst. 3 o. s. ř. a důvodem pro odročení jednání. Podle ustálené judikatury je důvodem pro odročení jednání rovněž případ, kdy účastník (jeho právní zástupce) svou žádost o odročení jednání zdůvodní časovou kolizí s jiným soudním sporem, oznámí konkrétní údaje o tom, proč se nemůže jednání zúčastnit, zejména jaké jiné jednání mu brání v účasti (v jaké věci a u jakého soudu), kdy se o něm dozvěděl (že k němu byl předvolán dříve než k jednání, z něhož se omlouvá) a že časovou kolizi více jednání nebylo možné vyřešit jinak (srov. např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 17. 12. 1997, sp. zn. 2 Cdon 1485/96 a rozhodnutí publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod označením R 38/2000).

Odvolací soud však na žádost žalované o odročení jednání nijak nereagoval, dopředu právní zástupkyni žalované nevyrozuměl o tom, že žádosti o odročení jednání nevyhoví a jednal v nepřítomnosti žalované i její právní zástupkyně, čímž porušil ústavně zaručené právo žalované na spravedlivý proces (srov. náleží Ústavního soudu ze dne 4. 10. 2006, sp. zn. I. ÚS 72/06).

Ze spisu se dále podává, že na jednání 21. 5. 2007 odvolací soud vynesl usnesení, že jednání odročuje za účelem vyhlášení rozsudku na den 28. 5. 2007, přičemž odvolací soud právní zástupkyni žalované o vyhlášení rozsudku nijak nevyrozuměl. V protokolu o jednání ze dne 28. 5. 2007 na č.l. 199 je zaznamenáno, že vyrozumění o jednání na den 28. 5. 2007 bylo doručeno právní zástupkyni

žalované dne 11. 5. 2007, avšak tímto vyrozuměním bylo sděleno jen konání jednání dne 21. 5. 2007 (viz č.l. 188 spisu), nikoliv vyrozumění o vyhlášení rozsudku dne 28. 5. 2007.

Odvolací soud tak porušil povinnost uloženou ustanovením § 115 odst. 1 o. s. ř., podle něhož nestanoví-li zákon jinak, nařídí předseda senátu k projednání věci samé jednání, k němuž předvolá účastníky a všechny, jejichž přítomnosti je třeba. Zároveň odvolací soud porušil zásadu danou ustanovením § 119 odst. 2 o. s. ř., podle níž musí být účastníci k dalšímu jednání předvoláni zpravidla nejméně pět dnů předem. Je možno poukázat i na náleze Ústavního soudu, sp. zn. I. ÚS 189/01, publikovaný ve Sbírce nálezů a usnesení Ústavního soudu, sv. 24, str. 233, kde je konstatováno, že účastníci řízení musí být řádně a včas uvědoměni nejen o datu a době nařízeného jednání, ale také o místě, kde se má jednání konat.

Dovolací důvod ve smyslu § 241a odst. 2 písm. a) o. s. ř. byl tedy naplněn.

Z uvedených důvodů nebylo možno dospět k závěru, že rozhodnutí odvolacího soudu je správné, proto se Nejvyšší soud již nezabýval dalšími dovolatelkou uplatněnými dovolacími důvody a podle § 243b odst. 2 o. s. ř. rozsudek odvolacího soudu bez jednání (§ 243a odst. 1 o. s. ř.) zrušil, a věc vrátil odvolacímu soudu k dalšímu řízení (§ 243b odst. 3 o. s. ř.), v němž bude odvolací soud vázán právním názorem dovolacího soudu (§ 243d odst. 1, věta za středníkem o. s. ř.), přičemž rozhodne také o dosavadních nákladech řízení včetně řízení dovolacího (§ 243d odst. 1 o. s. ř.).

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Autonomie vůle](#)
- [Adhezní nárok \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Zmatečnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Střídavá péče](#)
- [Restituce](#)
- [Majetková podstata \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Náhrada škody \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odpovědnost státu za újmu \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Předběžné opatření](#)
- [Valná hromada \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Pracovní doba](#)